

98

1551-1608. Νοταριακές πράξεις. Χάνδακας.

Α. Παλιούρας, *Ὁ ζωγράφος Γεώργιος Κλόντζας (1540 ci. - 1608) καὶ αἱ μικρογραφίαι τοῦ κώδικος αὐτοῦ*, Ἀθήνα 1977, σ. 30-36 αρ. 1-4, σ. 52 αρ. 10.

99

1553-1573. Νοταριακές πράξεις. Χάνδακας.

Θ. Δετοράκης, «Ἰλαρίων Σωτήρχος, πρωτοπαπᾶς τοῦ Χάνδακα. Ἀνέκδοτα ἐλληνικὰ ἔγγραφα», *Θησαυρίσματα* 19 (1982), σ. 151-166, αρ. 1-6 (= Δετοράκης, *Βενετοκρατικά*, σ. 59-69, αρ. 1-6).

100

1553-1645. Νοταριακές πράξεις. Χάνδακας.

Θ. Δετοράκης, «Διδασκαλικὲς καὶ βιβλιογραφικὲς συμβάσεις στὴ βενετοκρατούμενη Κρήτη», *Κρητολογία* 10-11 (1980), σ. 236-252, αρ. 1-8 (= Δετοράκης, *Βενετοκρατικά*, σ. 12-32, αρ. 1-8).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΜΙΣΘΩΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΑΘΗΝΩΝ

1553, 14 Μαΐου

«... ὁμολογῶ ἐγὼ παπα Ἀντώνης Ναθαναὴλ τοῦ πατρὸς ἐν ιερομοναχὸν καὶ πνευματικὸν κυροῦ Νικολαου, οἰκῶν εἰς τὸ Ἐξωπορτον τοῦ Χάνδακα, ὅτι συμβιβάστημεν μετὰ σένα τὸν μαῖιστρο Γεωργίτζη Μοραῖτη μποτέρη νὰ μάθω τὸν υἱόν σου τὸν Ἰωάννην καὶ νὰ τόνε ἀπομάθω τὸν ὀκτόηχον καὶ νατοῦ γραφῶ ἓνα ψαλτήριον καὶ νὰ του το μαθῶ καὶ τὸ ψαλτήριον καὶ διὰ πληρωμὴ μου ἐσάστημεν νὰ μοῦ δωσης ὑπερπυρα δεκαεπτὰ ἀπὸ τὰ ὅποια ὁμολογῶ καὶ ἔλαβα σήμερον ἀπὸ σένα ὑπερπυρα ἑξή καὶ τὰ ἐπίλοιπα νὰ μοῦ δωσης εἰς δύο πάγαις, τὰ μισὰ εἰς τὸ μεσοκόπι μετὰ καὶ τὰ ἄλλα μισα, ὅταν τον ἀπομαθῶ τὸ ψαλτήριον καὶ νὰ μοῦ δίδης καὶ τὰ κανίσκια κατὰ τὴν τάξιν εἰς ταῖς ἑορταῖς, καὶ ἃ δὲν μοῦ ἀτεντέρης νὰ τὰ σκοδέρνω ἀπὸ σένα καὶ ἀπὸ τὰ καλά σου διὰ τοῦ γαστάλδω ἀπάνω εἰς ταῖς ἐξόδοις σου χωρὶς ἐναντίον καὶ πάλι δὲν σου ἀτεντέρω νὰ ἐμπορῇς νὰ μανθανῇς τὸν λεγόμενον υἱόν σου τὰ ἄνωθεν εἰρηται μὲ ἄλον διδασκαλον εἰς πασα ἰντερέσο μου καὶ αὐτὰ νὰ τὰ σκοδερῇς ἀπὸ μένα καὶ ἀπὸ τὰ καλά μου διὰ τοῦ γαστάλδω ἀπάνω εἰς ταῖς ἐξόδοις μου χωρὶς ἐναντίον ...».

101

1553-1647. Νοταριακές πράξεις. Χάνδακας.

Κ. Τσικνάκης (επιμ.), *Il miglior vino del mondo. Το κρητικό*

κρασί στις αρχειακές πηγές της βενετοκρατίας, Γάζι Ηρακλείου 2005, σ. 42, 54-55, 58, 71, 73-74, 77-80, 91-92, 96-97, 99-102, 107, 110-112, 119-120, 122-123, 128-130, 132-134, 148-151.

ΕΝΟΙΚΙΑΣΗ ΘΕΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΩΛΗΣΗ ΚΡΑΣΙΟΥ

1599, 16 Απριλίου

«Ἐ Με δῆναμην τοῦ παρόντος φανεροῦ ἱστρομέντου ὁ μισέρ Τζουάννες Θοχάρις ὅσ᾽ ἀν τατζέρις του ντάτζιου τζι σπίνας τὸν χρόνον τὸν πρεζέντε δῶδει καὶ πακτῶνι τῆς κερα Καλῆς Βλαστοῦδενας τὴν πόστα ἀπὸ τὴν σήμερον στέκη ἡς τα Τζηκαναρία, ἡς τὴν ἐνωρία τῆς Κυρίας τὸν Ἀγγέλω, ὁδία νὰ πουλῇ κρασί, ἀρχίζοντας ὁ καιρὸς ἀπὸ τζι 15 τοῦ παρόντος καὶ ἕως ὅλον τὸ Φεβρουάριον τὸν πρότον ἐρχόμενον, διὰ τὴν ὁποία πόστα ἢ λεγόμενοι κερα Καλὴ νάνε κρατημένοι νὰ δῶδῃ καὶ νὰ πλερώνει ἡς τὴν κάμερα τῆς ἐκλαμπρώτατῆς μας αὐθεντίας κάθα μῆνα, πουλήσι δὲ μπουλήσι, λύτρες δέκα ἀπο γατζέ-τες δέκα τὴν κάθα λύτρα. Δὲν ἀντεντέροντας σὲ κάθα πάγα, ὡς ἀνοθεν, νὰ πεῦτι ἡς τες πένες ταῖς κονσοδαίτες τῆς κάμερας καὶ ἐκήνα ὦλα, πένες καὶ καβυδαλε, νὰ σκοδέρνει ἀπὸ ῥκήνη καὶ ἀπὸ τα καλὰ τζι στράτα τζι κάμερας. Καὶ οὗτος ἢ λεγόμενι κερά Καλὴ πρεζέντη κοτέντη με τοὺς μόδους, πάτους καὶ κωντετζιώνας ὡς ἀνοθεν. Μάρτυρες παρακαλετοὶ ὁ κύρ Ἰωάννης Καρμῆς υἱὸς Μιχελὶ καὶ Μανόλης Μαυροδὶς ποτὲ Λορέντζω».

ΕΤΗΣΙΑ ΜΙΣΘΩΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΕΣΤΙΜΙΑΣ ΜΕ ΟΡΟΥΣ ΕΜΦΥΤΕΥΣΕΩΣ.
ΠΑΡΕΧΕΤΑΙ Η ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΠΑΡΑΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΙΣΘΩΣΕΩΣ

1603, 4 Δεκεμβρίου

«Ἐ Με δῆναμην τοῦ παρόντος φανεροῦ ἱστρομέντου ὁ μαῖστρο Μανέας Κοπίος τοῦ ποτὲ Ἰωάννη, κατηκούμενος εἰς τὸ ἐξοπορτοὺ Χανδάκου, ὁδὴ ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ κῆρ Γεωργίου Τόλτζο τοῦ ποτὲ Γιάκουμῆ, κατικούμενος εἰς τὸ μετόχην τοῦ μισέρ Φιδρέλο, τὴν σήμερον ευρησκόμενος ἐδὸ εἰς τὴν παρούσάν χώραν Χανδάκου Κρήτης, τὰ διὸ κομάτηα τὰ ἀμπέλια τὰ λογάδα ἀπὸ ἔχη εἰς ταῖς Ἀληκάσταις, εἰς τὸ μερτηκὸν τῆς Ἀγίας Αἰκαταιρήνης, ντριτάρικα, καὶ τὰ ὁποία του δῆδη σιμισακά ὁδία χρόνον ἕναν πρότον ἐρχόμενο, καὶ ἀρέ-σοντας ἕνας τοῦ ἀλοῦ νὰ ἦνε ὁδὴ χρόνους πέντε. Τὰ ὁποία του δῆδη με τα γιράμπελα, ἔλλαις, ἀπηδηαῖς καὶ κάθα ἄλον, νὰ τὰ κλαδοκαθαρήζην, σκάπτην δισκαφήζιν, νὰ ξὸνη καὶ κάθα ἄλον. Ἡ σπῆζες νὰ νε ὀλες ἀπάνο τοῦ ἀνοθεν Ντόλτζο καὶ νὰ γήνουντε εἰς τοὺς κερούς τος, καλὰ, ἀρεσκόμενὰ του. Καὶ ὀτης κρασί ἐλλαις καὶ κάθα ἄλον, ἤθελεν πᾶνη ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ ἦνε ἰεῖς τὸ μέσον τος, δξο ἀπὸ τὰ γηράμπελα, ἀπὸ τοῦ τα χαρήζη ὁδία ὀφέτος μοναχὰς καὶ νὰ πλερόση καὶ τὸ ἀράδεγο ὁδία ὀφέτος, ευγάνοντας τὸ τρήτον τοῦ καβαλάρη. Ἀκωμὴ προμετάρη ὁ ἀνοθεν μαῖστρο Μανέας νὰ του δώση διὸ τζυκνήϊα χρυσὰ νὰ ἦνε ομπληγάδος νὰ βάνη ἑκατὸν πενήντα βήτζες κατὰβολὰδαις, βασιλῆκαῖς. Δὲν ἀτεντέροντας ὁ ἀνοθεν Ντόλτζος εἰς τὰ ἀνοθεν φτηνάσματα εἰς τοὺς κερούς τος νὰ βάνη ὁ ἀνοθεν μαῖστρο Μανέας νὰ τὰ κάνη το ἀκριβότερον, ἀπὸ πάνο τοῦ εἰς κάθα ντάνος καὶ ἱντερέσε του, τὰ ὁποία καὶ κάθα ἄλην ἐζήμῆαν ἀπὸ ἤθελεν ἔχη διὰ νὰ μῆν τοῦ ἀτεντέρη νὰ τὰ σκοδέρη ἀπὸ αὐτόνον καὶ ἀπὸ τὰ καλὰ του, περ βῆα τοῦ γαστάλδου. Καὶ οὕτως ἦνε πρεζέντοι καὶ κωντέντοι ...».

